

Bisschop J.C. Ryle:

Auteur: J.C. Ryle (1816-1900).
Tekst: Johannes 11 : 3b.
Bron: Overdenking.
Thema: Lessen uit ziekte (2).

Enkele gedachten over ziekte uit een overdenking van bisschop J.C. Ryle (Londen) over *Joh. 11:3*.
'...die Gij liefhebt, is krank.'

Nu deel 2, volgende aflevering het slot.

“Welke praktische les heb ik geleerd? Wat hoor ik te doen in een wereld van ziekte en dood?”

Ziekte doet herinneren aan de dood. De dood is de deur waardoor wij allen moeten gaan naar het oordeel. Het oordeel is de tijd waarin we allen God zullen zien van aangezicht tot aangezicht. Zeker, de eerste les die een inwoner van een zieke en stervende wereld zou moeten leren, is zich voor te bereiden om zijn God te ontmoeten. Wanneer bent u voorbereid om uw God te ontmoeten? Niet tenzij uw overtredingen zijn vergeven, en uw zonden bedekt! Niet tenzij uw hart vernieuwd is en uw wil geleerd is de wil van God te behagen! U hebt vele zonden. Het bloed van Christus alleen kan die zonden wegwissen. De gerechtigheid van Christus alleen kan u acceptabel maken in Gods oog. Geloof, simpel kinderlijk geloof alleen kan u belangstelling voor Christus en Zijn weldaden geven. Wilt u weten wanneer u gereed bent om God te ontmoeten?

Dan, waar is uw geloof? Uw hart is van nature ongeschikt voor Gods gezelschap. U hebt geen echte vreugde in het doen van Zijn wil. De Heilige Geest moet u omvormen naar het beeld van Christus. Oude dingen moeten voorbijgaan. Alle dingen moeten nieuw worden.

Wilt u weten of u gereed bent om God te ontmoeten? Waar dan zijn de bewijzen van uw bekering en heiliging? Ik geloof dat dit, en niets minder dan dit, u gereed maakt om God te ontmoeten. Vergeving van zonden en geschikt zijn voor Gods aanwezigheid, rechtvaardiging door geloof en heiliging van het hart, het bloed van Christus op ons gesprenkeld, en de Geest van Christus in ons wonend, dit zijn de grote wezenlijke dingen van de christelijke godsdienst. Dit zijn niet louter woorden en namen om geschillen op te werpen bij ruziënde theologen. Dit zijn ontvullende, solide, substantiële realiteiten. Te leven in het actuele bezit van deze dingen, in een wereld vol van ziekte en dood, is de eerste plicht die ik op uw ziel wil drukken.

Een andere opperste plicht die de aanwezigheid van ziekte meebrengt voor u, is gereed te zijn om ziekte geduldig te dragen. Ziekte is ongetwijfeld een beproeving voor vlees en bloed. Onze zenuwen verslapt, onze natuurlijke kracht afgenomen, verplicht te zijn stil te zitten en afgesneden te zijn van al onze gebruikelijke werkzaamheden, onze plannen verbroken, en onze doelstellingen verijdeld, het verdragen van lange uren, dagen en nachten van lusteloosheid en pijn, dit alles is een ernstige druk op de arme zondige menselijke natuur. Geen wonder dat chagrijnigheid en ongeduld de kop opsteken door ziekte! Zeker, in zo'n stervende wereld als deze zouden we geduld moeten leren oefenen. Hoe zullen we leren ziekte geduldig te dragen? We moeten zoeken naar de heiligende invloed van de Heilige Geest over onze onhandelbare buien en neigingen.

We moeten een echte zaak maken van onze gebeden, en regelmatig om sterkte vragen om Gods wil te dragen, zowel als Zijn wil te doen. “Zo gij iets begeren zult in Mijn Naam, Ik zal het doen” (Joh. 14:14). Ik geloof dat de passieve deugden van het Christendom te weinig de aandacht krijgen die ze verdienen. Liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid, worden alle genoemd in het Woord van God als vruchten van de Geest (Gal. 5:22). Dit zijn passieve deugden die in het bijzonder God verheerlijken. Ze zetten vaak mensen aan het nadenken die de actieve zijde van het christelijke karakter minachten. Nooit schijnen deze deugden feller als ze in de ziekenkamer gevonden worden. Ze stellen menig ziek persoon in staat een stille boodschap te brengen, die zij, rondom hem, niet zullen vergeten. Wilt u uw christelijkheid mooi

maken in de ogen van anderen? Neem dan de wenk aan die ik u vandaag geef. Leg daarbij een stapel lijdzaamheid op uw periode van ziekte. Dan zal uw ziekte er zijn “ter heerlijkheid Gods” (Johannes 11:4).

Nog een andere opperste plicht die de ziekte meebrengt voor u, is de bereidheid om met uw medemens mee te voelen en te helpen. Ziekte is nooit erg ver van ieder van ons. Weinige zijn de families die geen ziek familielid hebben. Weinige zijn de kerken waar geen zieke gevonden wordt. Maar waar er ziekte is, daar is er een oproep tot plicht. Een van pas komend hulpbetoon in sommige gevallen, een vriendelijk bezoek, vriendelijk navraag doen, een uitdrukking van medegevoel, kunnen veel goed doen. Dit zijn het soort van dingen die ruwheid verzachten en mensen bij elkaar brengen, en een goed gevoel bevorderen. Dit zijn manieren waardoor u ultiem mensen tot Christus brengt en hun zielen redt. Dit zijn goede werken waartoe elke belijdende christen zich moet gereed maken. In een wereld vol met ziekte en kwalen horen wij elkaars lasten te dragen: “Draagt elkanders lasten, en vervult alzo de wet van Christus” (Gal. 6:2). “Maar zijt jegens elkander goedertieren, barmhartig, vergevende elkander, gelijkewijs ook God in Christus ulieden vergeven heeft” (Ef. 4:32). Deze dingen, durf ik zeggen, kunnen voor sommigen onbeduidend schijnen. Zij willen iets spectaculair, imposant, opvallend, heroïsch doen!

Ik besluit met te zeggen dat bewuste aandacht voor deze kleine handelingen van broederlijke vriendelijkheid een van de duidelijkste bewijzen is van het hebben van de gezindheid van Christus. Daarin was onze Heere Zelf zo overvloedig. Hij deed voortdurend goed aan zieken en bedroefden (Hand. 10:38). Dit zijn handelingen waaraan Hij groot belang hechtte in de plechtige passage in de Schrift over de beschrijving van het laatste oordeel. Hij zegt daar: “Ik ben krank geweest, en gij hebt Mij bezocht” (Matth. 25:36).

Hebt u enig verlangen de realiteit te bewijzen van uw liefdadigheid, die gezegende deugd waar zovelen over spreken maar zo weinig beoefenen? Als u dat hebt, pas dan op voor gevoelloze zelfzucht en uw zieke broeders te verwaarlozen. Ga ze opzoeken. Sta hen bij als zij hulp nodig hebben. Toon uw medegevoel voor hen. Tracht hun last te verlichten. Boven alles: tracht goed te doen aan hun zielen. Het zal u goed doen als u het goede doet voor hen. Het kan zegen brengen voor uw eigen ziel. Ik geloof sterk dat God ons toetst en beproeft bij elk geval van ziekte binnen ons bereik. Door het toelaten van lijden, beproeft Hij welke christenen enig gevoel hebben. Let op, dat u bij deze toets geen gebrek blijkt te hebben. Als u kan leven in een zieke en stervende wereld, en niets voor anderen kunt voelen, dan hebt u nog veel te leren.

Ik verlaat hier deze tak van mijn onderwerp. Ik breng mijn suggesties naar voren, en ik bid God dat ze mogen werken in vele geesten. Ik herhaal, dat voorbereid zijn om God te ontmoeten, gereed zijn om geduldig te lijden, bereid zijn om van harte mee te voelen, duidelijke plichten zijn die ziekte met zich meebrengt voor allen. Het zijn taken binnen het bereik van iedereen. Door ze te noemen vraag ik niets uitzonderlijks of onredelijks. Ik wil enkel dat mensen zich realiseren dat zij leven in een zieke en stervende wereld en daarmee in overeenstemming dienen te leven. En ik zeg dat de mens die het leven van geloof leeft, en van heiligheid, geduld en deugd, niet enkel de meest ware christen is, maar ook de meest wijze en redelijke mens.

(slot volgt)